

Høringssvar vedrørende budget 2027

– dagtilbud i Svogerslev og specialpladser på Bjerget

Jeg skriver dette høringssvar som privatperson, mor til tre børn i alderen 1-12 år og borger i Svogerslev – en by, jeg netop valgte, fordi jeg her fandt det lokalmiljø, som jeg ønsker, at mine børn skal vokse op i.

Jeg har bemærkninger til to af forslagene i budget 2027: sammenlægningen af Børnehusene Kongehøjen og Trolldhøj samt reduktionen i Roskilde Kommunes køb af pladser på Bjerget. Jeg forstår behovet for at styre kommunens økonomi og tilpasse kapaciteten. Men når det handler om børn, mener jeg, at man skal være meget sikker på, hvad man sparer væk – og hvad det kan koste senere.

Min overordnede bekymring er, at begge forslag risikerer at tage udgangspunkt i den kapacitet, der ser tilstrækkelig ud her og nu, frem for at tage udgangspunkt i den kapacitet og stabilitet, der er nødvendig for at kunne imødekomme børnenes behov, når de opstår.

Det gælder både de almene dagtilbud i Svogerslev og de højt specialiserede pladser på Bjerget.

Dagtilbudskapaciteten skal følge udviklingen i Svogerslev

Roskilde Kommune beskriver selv Svogerslev som et aktivt lokalsamfund med mange familier og en god skole. Kommunen arbejder samtidig med at udvikle byen, blandt andet med mindre og ældrevenlige boliger, som kan frigive større boliger til nye børnefamilier. [Roskilde Kommune – udvikling af Svogerslev](#). Der har også været arbejdet konkret med ældreboliger i Svogerslev.

Det gør det relevant at spørge: Hvis kommunen ønsker at udvikle Svogerslev som et attraktivt sted for familier, hvorfor skal vi så samtidig reducere den lokale dagtilbudskapacitet for 0-6-årige?

Jeg siger ikke, at boligudvikling automatisk betyder flere børn. Men dagtilbud er en del af den infrastruktur, der gør et lokalområde attraktivt for børnefamilier. Derfor bør kapaciteten på dagtilbudsområdet ses i sammenhæng med kommunens øvrige planer for Svogerslev.

Jeg følger den offentlige debat om Svogerslev tæt, og jeg er stærkt bekymret over den dokumentation, som Sjællandske Nyheder har bragt om grundlaget for kapacitetsberegningen. Ifølge avisen viste forvaltningens oprindelige forslag, at der var ledige pladser i Svogerslev, men uden at gøre opmærksom på, at en lukning af Kongehøjen ifølge et efterfølgende notat vil kunne føre til mangel på pladser allerede i 2028.

Hvis dette er korrekt, mener jeg, at det bør give anledning til at genoverveje beslutningsgrundlaget. Det er efter min opfattelse et alvorligt problem, hvis en så indgribende beslutning træffes på et kapacitetsgrundlag, som efterfølgende viser sig ikke at give et retvisende billede af det forventede behov. Når forudsætningerne for beslutningen ændrer sig så markant, bør selve beslutningen efter min mening genovervejes, før man lukker et børnehus og reducerer den lokale kapacitet.

Jeg mener derfor ikke, at man alene bør se på, hvor mange ledige pladser der er i dag. Det relevante spørgsmål er, om der er tilstrækkelig kapacitet til de børn, der forventes at have behov for en plads de kommende år. Det er særligt vigtigt, når kommunen samtidig ønsker at udvikle Svogerslev som et attraktivt lokalsamfund for familier.

Troldhøj har brug for stabilitet – ikke endnu en stor forandring

I tillæg til kapacitetsgrundlaget og det fremtidige Svogerslev er min største bekymring ved sammenlægningen af Kongehøjen og Troldhøj er ikke selve besparelsen. Det er timingen. Troldhøj befinder sig efter min opfattelse i en sårbar situation. Huset har gennem længere tid haft udfordringer med ledelsesstabiliteten og en betydelig udskiftning blandt medarbejderne.

Det er ikke kun noget, man kan se udefra. Kommunens eget pædagogiske tilsyn fra april 2025 beskriver, at der havde været en periode med mange nye medarbejdere, som skulle lære husets pædagogiske praksis og kultur at kende. Tilsynet fandt samtidig forskelle i den relationelle kvalitet og pegede på behovet for at ensarte kvaliteten. Et af tilsynets to indsatsområder var netop onboarding af nye medarbejdere. Og situationen er ikke nødvendigvis afsluttet. I september 2026 søger kommunen fortsat en pædagog til Troldhøj, mens huset aktuelt beskrives med en konstitueret leder. På den baggrund er det svært for mig at se, hvorfor netop nu skulle være det rigtige tidspunkt at gennemføre en omfattende organisationsændring.

Samtidig står Kongehøjen med en leder, som efter min egen viden aktivt har søgt lederstillingen i netop Kongehøjen, fordi hun ønskede at stå i spidsen for dette konkrete børnehus. Jeg er derfor oprigtigt bekymret for, hvad der sker, hvis hun efter en beslutning om at lukke Kongehøjen bliver bedt om at flytte med til Troldhøj.

Jeg kan naturligvis ikke vide, hvad hun i den situation vil vælge. Men jeg frygter, at kommunen vil miste en leder, som både har ønsket netop Kongehøjen og aktuelt er med til at skabe den positive udvikling, der er brug for dér.

Kommunen kan dermed meget hurtigt stå med et Troldhøj, der både skal rumme flere børn, en organisation under forandring og et relativt nyt personale – samtidig med risikoen for igen at stå uden den stabile pædagogiske ledelse, som huset har brug for. Det mener jeg er en betydelig risiko at tage.

Man bør ikke destabilisere et sårbart hus ved at gøre forandringen større

Organisationsforandringer kræver ressourcer – også når udgangspunktet er et stabilt og velfungerende miljø. Her vil man efter min vurdering gøre det modsatte: gennemføre en stor organisationsforandring i et hus, der allerede har brug for at genopbygge stabilitet, kultur og faglig sammenhæng.

Det er efter min opfattelse ikke et godt tidspunkt at lægge yderligere organisatorisk kompleksitet oven på. Og det handler ikke kun om de voksne. Børn har brug for stabile relationer og genkendelige rammer. Hvis målet er stærke børnefællesskaber, bør man derfor være særligt varsom med at gennemføre en stor strukturel ændring i en institution, hvor der allerede arbejdes på at skabe stabilitet og ensartet pædagogisk kvalitet.

Jeg mener, at kommunen bør droppe sammenlægningen af Kongehøjen og Troldhøj. Der er efter min opfattelse både behov for lokal dagtilbudskapacitet, nærværende ledelse i de mindre huse og forskellige tilbud i lokalområdet. Det er ikke nødvendigvis en svaghed, at Svogerslev har flere børnehuse med hver deres identitet. Det kan tværtimod være en styrke.

Hvis kommunen alligevel vælger at fastholde ønsket om en sammenlægning, mener jeg som minimum, at den bør udskydes, indtil Troldhøj igen står på et stabilt ledelsesmæssigt, fagligt og pædagogisk fundament. Først derefter bør man vurdere, om der faktisk er den nødvendige ledelsesmæssige, pædagogiske og menneskelige kapacitet i huset til at gennemføre en sammenlægning uden at svække kvaliteten eller de børnefællesskaber, kommunen selv ønsker at styrke.

Dagtilbuddet er første led i den tidlige indsats

Min bekymring bliver yderligere skærpet af, at Svogerslev også har Lynghøjskolen. Skolen beskriver selv, hvordan den arbejder tæt sammen med de lokale dagtilbud omkring overgangen til skole, og hvordan den arbejder med både læring, trivsel og inkluderende fællesskaber.

Det er efter min opfattelse den rigtige tilgang: at sætte tidligt og rettidigt ind, før udfordringer vokser sig større. Derfor bør kommunen også se dagtilbuddet som en vigtig del af den tidlige indsats.

Hvis kvaliteten eller stabiliteten i dagtilbuddene falder, kan konsekvenserne først blive synlige flere år senere, når børnene begynder i skolen. Jeg ved ikke, hvor mange børn eller årgange det i givet fald vil berøre. Men det forekommer unødvendigt at øge skolens opgave med at løfte trivsel, fællesskab og deltagelse, hvis nogle af udfordringerne kan forebygges tidligere.

Min opfordring er derfor at gøre det samme i dagtilbuddet, som skolen allerede arbejder for: sætte ind tidligt, rettidigt og fagligt stærkt. Det er bedre for børnene – og kan også være bedre økonomi på længere sigt.

Bjerget: Én ledig plads kan være præcis den rigtige kapacitet

Det samme grundlæggende princip gør sig gældende for Bjerget. Forslaget reducerer Roskilde Kommunes køb fra 11 til 10 pladser med en årlig besparelse på 1 mio. kr. Kommunens begrundelse er blandt andet, at der historisk har været et mindreforbrug. Men jeg mener, at man her risikerer at betragte en ledig plads som et problem, selv om den i virkeligheden kan være en løsning.

Hvis der står én plads ledig på Bjerget, synes jeg faktisk, at kommunen har ramt beredskabskapaciteten ret præcist. Bjerget er et højt specialiseret tilbud til børn, hvis behov ikke kan rummes i de almene tilbud. Når et barn pludselig har brug for et sådant tilbud, er det ikke sikkert, at behovet kan forudsiges måneder eller år i forvejen. Den ledige plads betyder, at der er mulighed for at handle, når behovet opstår. Alternativet kan være, at et barn må vente på en relevant plads og i mellemtiden være i et tilbud, der ikke er tilstrækkeligt til barnets behov. Derefter risikerer kommunen at bruge tid på at vurdere, om kapaciteten igen skal udvides. Men barnets udvikling holder ikke pause, mens kommunen regner på kapaciteten. Når et barn har brug for et højt specialiseret tilbud, har barnet brug for den rette støtte nu – ikke når budgettet og kapacitetsprognosen igen er justeret.

Derfor mener jeg, at én ledig plads på Bjerget ikke nødvendigvis er spildt kapacitet. Den kan være den beredskabskapacitet, der gør, at kommunen kan reagere hurtigt, når et barn får behov for den. Og samtidig er der tale om én plads. Det er vanskeligt at se den som en unødvendigt stor budgetmæssig reserve, når alternativet kan være, at et barn og en familie må vente på den rigtige hjælp – med de afledte konsekvenser det måtte have.

Kapacitet bør vurderes på mere end historisk forbrug

Jeg mener derfor ikke, at reduktionen bør baseres alene på, hvor mange pladser kommunen hidtil har købt. Det afgørende spørgsmål er, om 10 pladser reelt er tilstrækkeligt til at sikre, at børn med behov for et højt specialiseret tilbud kan få den rette hjælp, når behovet opstår.

Det gælder også, fordi visitation har betydning for mere end det enkelte barn. Hvis et barn ikke får det rette tilbud i tide, kan det påvirke barnets trivsel og udvikling – og samtidig belaste de fællesskaber, barnet indgår i, og familien omkring barnet. På børneområdet bør målet ikke være, at kapaciteten er fuldt udnyttet. Målet bør være, at kapaciteten er tilstrækkelig, når et barn har brug for den.

Min opfordring

Jeg vil derfor opfordre kommunen til at genoverveje begge forslag.

For Kongehøjen og Troldhøj bør man ikke kun spørge, hvor mange dagtilbudspladser Svogerslev har brug for. Man bør også spørge, hvilken faglig og ledelsesmæssig kapacitet der skal til for at fastholde høj kvalitet i dagtilbuddene – og om tidspunktet er rigtigt til at gennemføre en så stor organisationsændring. Hvis beslutningsgrundlaget om den fremtidige kapacitet samtidig er ændret, bør dette indgå tydeligt i vurderingen, før der træffes en så permanent beslutning som at lukke et børnehus.

For Bjerget bør man ikke kun spørge, om alle pladser historisk har været anvendt. Man bør spørge, om den ene ledige plads netop er den reserve, der gør kommunen i stand til at handle hurtigt, når et barn får brug for et højt specialiseret tilbud.

De to forslag er forskellige, men de rejser efter min opfattelse det samme grundlæggende spørgsmål: Vil vi dimensionere vores tilbud efter det behov, vi kan se i regnearket lige nu – eller vil vi sikre den kapacitet og stabilitet, der gør os i stand til at handle, når børnenes behov ændrer sig?

Som borger i Svogerslev håber jeg, at kommunen vil se disse beslutninger i et længere perspektiv. For børn kan hverken trivsel, udvikling eller behovet for den rette støtte sættes på pause, mens regnearket bliver opdateret.

Med venlig hilsen

Signe Bergmann Hajs

Borger i Svogerslev